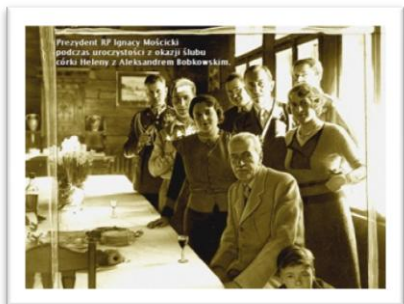

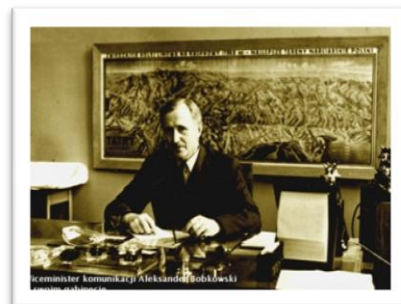
Tatry na starej fotografii.

KASPROWY I JEGO LUDZIE ALEKSANDER BOBKOWSKI

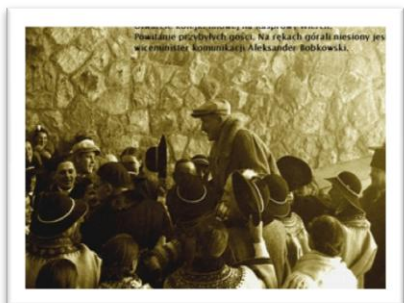
Mówiono na niego "Bob". Był zięciem prezydenta II Rzeczypospolitej prof. Ignacego Mościckiego. W 1934 roku w Kościelisku poślubił jego córkę Helenę Wislocką. Urodził się 5. stycznia 1885 roku w Krakowie. Inżynier, oficer, działacz narciarski krajowy i w Federacji FIS. W 1908 roku ukończył Politechnikę Wiedeńską i podjął pracę w kolejnictwie austriackim. Od 1918 roku działał w Wojsku Polskim, płk dyplomowany w sztabie generalnym. W latach 1929 - 1930 wicedyrektor, do 1933 roku dyrektor zarządu kolei państwowych w Krakowie. Od 1933 roku do 1939 roku piastował funkcję wiceministra komunikacji.

Bobkowski był jednym z założycieli krakowskiego oddziału Karpackiego Towarzystwa Narciarzy, potem Tatrzańskiego Towarzystwa Narciarzy (TTN). Narciarstwo uprawiał już od 1908 roku zarówno jako turysta, jak i zawodnik sportowy. Było ono jedną z jego życiowych pasji. Propagował organizację zawodów narciarskich w Zakopanem. TTN doprowadziło do powstania na Kalatówkach małego drewnianego schroniska, które stało się bazą dla organizacji zawodów narciarskich. Wydał także podręcznik narciarstwa. W latach 1921 - 1923 i 1925 - 1939 był prezesem Polskiego Związku Narciarskiego i wybitnym działaczem Międzynarodowej Federacji Narciarskiej FIS.

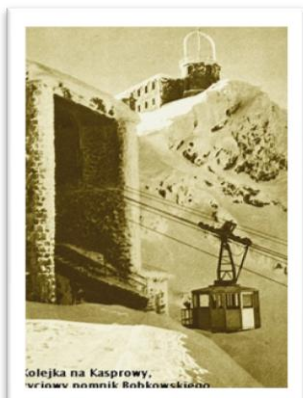
Jego życiowym pomnikiem stała się kolejka linowa na Kasprowy Wierch. W 1935 roku jako wiceminister komunikacji był głównym inicjatorem budowy kolejki linowej na Kasprowy Wierch. Budowę tę, mimo wielu głosów protestu ze strony działaczy ochrony przyrody, przeforsował, i już po zaledwie 6 miesiącach prac kolejka stała się faktem. W 1938 roku doprowadził do budowy kolejki na Gubałówkę.

Jako działacz narciarski Bobkowski zanotował na swoim koncie szereg sukcesów. Dzięki jego osobistym staraniom Zakopane było organizatorem Mistrzostw Świata Federacji FIS w latach 1929 i 1939, a więc dwukrotnie. Obydwie te wielkie imprezy pokazały świetną organizację panującą w Polskim Związku Narciarskim, były wzorcowo przeprowadzone, zarówno pod względem sportowym, jak i organizacyjnym. Zwłaszcza Mistrzostwa Świata FIS w 1939 roku, mimo trudnych warunków atmosferycznych, przeszły do historii FIS jako jedne z najlepiej zorganizowanych.

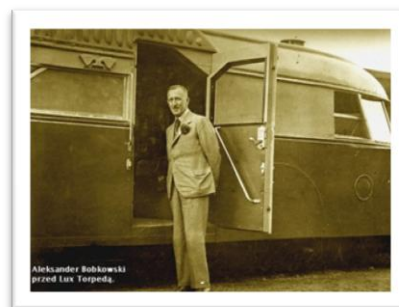
Tatry na starej fotografii.

W okresie późniejszym już żadnemu prezesowi PZN nie udało się zorganizować dwóch wielkich imprez FIS w tak krótkim odstępie czasowym. Narciarstwo w czasach Bobkowskiego stawało się sportem masowym, co władze komunistyczne starały się po wojnie ukryć, przedstawiając narciarstwo II Rzeczypospolitej jako sport elitarny, co nie jest jednak w zgodzie z prawdą historyczną.

Dzięki temu, że był ministrem komunikacji, Zakopane otrzymało szybkie połączenie kolejowe z resztą Polski (słynną „luxtorpedę”, która trasę Zakopane – Kraków pokonywała w ok. 2 godziny 30 minut). Rozbudowano sieć hoteli i pensjonatów, a także hotel górski na Kalatówkach. Bobkowski nie szczędził sił, by Zakopane, „zimowa stolica Polski” była stolicą „białego szaleństwa” z prawdziwego zdarzenia.

We wrześniu 1939 roku razem z rządem „Bob” opuścił Polskę i osiadł wraz ze swym teściem prezydentem Ignacym Mościckim w Szwajcarii. Bobkowski w czasie pobytu na obczyźnie korespondował ze Stanisławem Zubkiem, przedwojennym producentem nart w Zakopanem. Z korespondencji wypływa tęsknota za Tatrami, za zakopiańskim środowiskiem, za góralami.

Aleksander Bobkowski, „Bob” zmarł w Genewie w marcu 1966 roku w wieku 81 lat. Ostatnie lata swojego życia spędził w skromnych warunkach. W uznaniu zasług dla rozwoju turystyki otrzymał w 1938 roku tytuł Honorowego Obywatela Zakopanego, a w 1939 roku honorowe członkostwo Związku Górali. Odznaczony był m.in.: Złotym Krzyżem Zasługi i Orderem Polonia Restituta.

Bobkowski kochał narciarstwo, Zakopane, kolejkę na Kasprowy Wierch i góralczyznę. Jego marzeniem, w dużej mierze zrealizowanym, było silne polskie narciarstwo. Doczekał się jego sukcesu i medalu zdobytego w 1938 roku w Lahti na mistrzostwach świata przez Stanisława Marusarza. Myślał pewnie o dalszych perspektywicznych planach rozwoju polskiego narciarstwa, lecz wybuch II wojny światowej pokrzyżował jego plany. Zrobił bardzo dużo dla Zakopanego jako stacji turystycznej.

Jacek Ptak.

Biblioteka:

1. Lidia Długolecka – Pinkwart, Maciej Pinkwart, Zakopane od A do Z, Warszawa 1994.
2. Zofia Radwańska – Paryska, Witold Henryk Paryski, Wielka Encyklopedia Tatrzańska, Wydawnictwo Górskie, Poronin 2005.